

Μην Σιστάξεις να το λές!!!
 Διαφάσω Θράκη Press

Economy Press

Η δομική αναποτελεσματικότητα της δημοσιονομικής προσαρμογής στην Ελληνική οικονομία.

Είναι γεγονός ότι η κρίση στην Ελληνική οικονομία εμφανίζει ενδείξεις έντασης και ταχείας επέκτασης σε όλους τους κλάδους της οικονομικής δραστηριότητας της. Οι εξελίξεις αυτές αποτελούν συνέπεια των οικονομικών επιλογών και μέτρων που ακολουθήθηκαν τα πρόσφατα έτη. Αυτές οι επιμέρους επιλογές εδράζονταν και (ατυχώς) συνεχίζουν ακόμη να εδράζονται, στο οικονομικό πρόγραμμα του μνημονίου και μετέπειτα του μεσοπρόθεσμου, το οποίο αποτέλεσε την μετεξέλιξη του πρώτου.

Η έμφαση και η εστίαση τόσο του μνημονίου όσο και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος βρίσκεται κυρίως στους δημοσιονομικούς στόχους, που αφορούν τον μείωση των δημοσίων δαπανών και τον περιορισμό των

ελλειμμάτων, μέσα από την οριζόντια μείωση του κόστους για μισθούς και συντάξεις, και από την οριζόντια αύξηση των έμμεσων φορολογικών εσόδων.

Από την συνταγή αυτή επιδιώχθηκαν οικονομικές μεταβολές οι οποίες στόχευαν στα βραχυπρόθεσμα προβλήματα του ετήσιου ελλειμματικού προϋπολογισμού, χωρίς να δίδουν έμφαση στις αιτίες που δημιούργησαν τα προβλήματα αυτά, και χωρίς ταυτόχρονα να επιδιώκεται ένας οικονομικός ανασχηματισμός και οι αναγκαίες δομικές μεταρρυθμίσεις στην εγχώρια οικονομία. Διότι, η Ελληνική οικονομία περιήλθε στην τρέχουσα οικονομική κατάσταση μετά από μια μακρόχρονη διαδικασία, και ακολουθία λανθασμένων και καιροσκοπικών επιλογών, που συνολικά αποδυνάμωναν την ανταγωνιστική παραγωγική ισχύ της. Αντί όμως οι πολιτικές και τα μέτρα του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος να διορθώνουν τα αίτια και τις συνθήκες που οδήγησαν και προκάλεσαν την ασθένεια στην Ελληνική οικονομία και κοινωνία, οι επιλογές τους δίνουν έμφαση στην καταπολέμηση των βραχυπρόθεσμων συμπτωμάτων της ασθένειας, όπως είναι η μείωση των δαπανών, και η αύξηση των φορολογικών εσόδων.

Δηλαδή, ενώ η ζητούμενη διέξοδος από την ύφεση, είναι η επισκευή και η δημιουργία μιας οικονομικής μηχανής που θα παράγει έσοδα για φορολόγηση, οι οικονομικές επιλογές που ακολουθήθηκαν μέχρι τώρα στόχευαν στο να δημιουργήσουν μια μηχανή (πχ λογαριασμός ΔΕΗ) που θα εισπράττει περισσότερα φορολογικά έσοδα, αγνοώντας για την ύπαρξη των διαθέσιμων πόρων, ή αν οι πόροι που συλλέγονται και γίνονται έσοδα για το κράτος, περιορίζουν την μελλοντική εισπραξη άλλων εσόδων και στερούν πόρους από την ιδιωτική οικονομία και την αγορά. Έτσι με τις τρέχουσες οικονομικές επιλογές, δόθηκε έμφαση στο να περιορισθούν τα συμπτώματα της ασθένειας της Ελληνικής οικονομίας, και όχι στο να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά και με σταθερότητα η ίδια η ασθένεια της, η οποία αν παραμείνει, θα εμφανίσει και στη συνέχεια παρόμοια συμπτώματα (πχ συχνά ακούγεται η άποψη ότι ακόμη και αν σήμερα εξαλειφθεί πλήρως το δημόσιο χρέος, τότε αυτό θα δημιουργηθεί ξανά σε 10 χρόνια, λόγω της ελλειμματικής δομής της εγχώριας οικονομίας).

Επιπλέον η δανειακή χρηματοδότηση από το μνημόνιο και το μεσοπρόθεσμο δεν εμφανίζεται να αξιοποιείται προς την κατεύθυνση της καταπολέμησης της παθογένειας της Ελληνικής οικονομίας, η οποία έχει ανάγκη από δομικές μεταρρυθμίσεις και ανασχεδιασμό του δημόσιου και ιδιωτικού παραγωγικού δυναμικού της. Αντίθετα αναλώνεται στην αποπληρωμή άλλων δανειακών υποχρεώσεων, χωρίς να χρηματοδοτεί την δομική αναμόρφωση της οικονομίας και ιδιαίτερα του δημοσίου τομέα, ο οποίος συμβάλλει περισσότερο από 50% στην διαμόρφωση του εγχώριου ΑΕΠ.

Αυτές οι ζητούμενες μεταρρυθμίσεις δύναται να αφορούν την εξάλειψη της γραφειοκρατίας, της διαφθοράς, τον εξορθολογισμό του φορολογικού συστήματός και τον περιορισμό της φοροδιαφυγής, την ορθολογική λειτουργία του κράτους, το νομικό περιβάλλον (πολυνομία, ανομία, χρονική απονομή δικαιοσύνης) και γενικότερα την αναμόρφωση του οικονομικού περιβάλλοντος της χώρας.

Στο μοτίβο αυτό, οι αποκρατικοποιήσεις και οι άλλες παρεμβάσεις στην οικονομία, δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αύξηση των δημοσίων εσόδων, αλλά θα πρέπει να σκοπεύουν στον ανασχεδιασμό, την αναμόρφωση της εγχώριας αγοράς και την ισχυροποίηση του προφίλ της ανταγωνιστικότητας και του παραγωγικού ιστού της οικονομίας. Όμως το μοτίβο αυτό δεν ακολουθήθηκε, και η συνέπεια της δημοσιονομικής προσαρμογής επέφερε την σημερινή πρωτοφανή και παρατεταμένη ύφεση στην Ελληνική οικονομία, η οποία συνολικά ασφυκτικά και περνά ίσως το χαμηλότερο σημείο του πτωτικού κύκλου της.

Θάνος Ε. Πανταζής,
 Οικονομολόγος
 Master in Management Science
 Master in Accounting and Development Finance
 thanos@pantazis.ch

